

idet den har til hovedopgave at beskæftige sig med sådanne naturforhold, der kan belyse menneskets livsvilkår og udnyttelse af naturen i Danmark. Den bidrager endvidere med dateringer af arkæologisk fundmateriale ved hjælp af pollenanalyse, dendrokronologi, kulstof-14 datering m.v.

Til stk. 2

Den fysiske konservering/restaurering af museumsgenstande påhviler det enkelte museum selv. Det er museets pligt at bevare sine samlinger og på sine budgetter at afsætte rimelige beløb dertil. Det enkelte museum må vælge, om man vil opbygge en egen konserveringsfunktion på museet, eller om man vil købe sig til den udefra.

I en række amter findes amtskonserveringsanstalter, hvor de lokale kulturhistoriske museer kan få genstande konserveret.

Kunstmuseerne i provinsen har på anpartsbasis oprettet Kunstmuseernes Fælleskonservering i Århus, men Københavnsregionen er ikke med i denne ordning. Der planlægges imidlertid etablering af en lignende institution, der skal dække det østdanske område.

En række konserverings/restaureringsopgaver vil imidlertid ikke kunne løses lokalt eller regionalt, enten af kapacitetsmæssige grunde, eller fordi opgaven er for vanskelig. I sådanne tilfælde må centralmuseerne i almindelighed være rede til at klare opgaven. Man kan kalde denne funktion for en »rigshospitalsfunktion«. Men der må holdes fast ved det princip, at det museum, der ejer den pågældende genstand, selv skal betale for dens bevaring. Selv om hovedmuseerne således vil få løn- og materialeomkostninger dækket efter regning, vil en pligt for dem til at påtage sig disse opgaver alligevel kræve en indsats af lokaler og materiel m.v., som vil belaste disse museers budgetter og dispositionsmuligheder. Som »rigshospital« skal de stå rede med tilstrækkelige og avancerede faciliteter til disse opgaver, der ofte vil være af en særdeles vanskelig karakter. Dog har ministeren mulighed for at fastsætte regler, der begrænser konserveringsbistanden, f.eks. på grund af begrænsede ressourcer.

Nationalmuseet har finanslovmæssig hjemmel til at udføre rekvireret konservering for andre museer m.v., dvs. at Nationalmuseet må bruge de opkrævede indtægter til at dække sine udgifter ved virksomheden. Man opkræver den medgåede løn + et dækningsbidrag på 35 pct. deraf, samt herudover undertiden udgifter til større materialeindkøb og rejser. Denne ordning er grundigt belyst i rigs-

revisionens beretning nr. 22/1979. Museets rekvirerede konservering beløb sig i 1982 til næsten 5 mill. kr.

Statens Museum for Kunst har i dag ikke en sådan hjemmel til at udføre konservering som rekvireret arbejde, men der har dog i et vist omfang af museets konservatorer været udført konservering for andre kunstmuseer i Københavnsområdet. Det må anses for påkrævet, at Statens Museum for Kunst i fremtiden ligesom Nationalmuseet kan udføre rekvireret arbejde, således at museet for indtægterne på samme måde kan finansiere en forsvarlig konservering af de øvrige museers kunstværker, i det omfang en sådan ikke kan finde sted andetsteds.

Fra 1. januar 1983 er der efter en udvidelse af Statens Museum for Kunsts bevillingsramme indgået aftale om, at dette museums konserveringsafdeling varetager konserveringen af kunstværkerne i de to øvrige statslige kunstmuseer, Ordrupgaardssamlingen og Den Hirschsprungske Samling.

Til kapitel 3

Tilskudsberettigede museer

Medens kapitel 2 udelukkende omhandler statslige museer, indeholder kapitel 3 særlige bestemmelser om de museer, der godkendes som berettigede til statslige driftstilskud i henhold til museumsloven.

Bestemmelserne i dette kapitel, der i vidt omfang svarer til bestemmelserne i den gældende lovs kapitel 1, omhandler godkendelsesproceduren, betingelser for at opnå og bevare godkendelse, statstilskuddets beregning, ophørssituationer m.v.

Til § 10

I denne bestemmelse beskrives den almindelige procedure ved godkendelse af nye museer som tilskudsberettigede.

Ligesom i den gældende museumslovs § 3 omfatter godkendelsesproceduren i almindelighed 3 led: 1) forelæggelse af godkendelsesspørgsmålet for Statens Museumsnævn, 2) ministerens afgørelse i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til finanslov og 3) folketingets vedtagelse af finansloven.

Statens Museumsnævns stillingtagen til en godkendelsesansøgning vil normalt omfatte såvel spørgsmålet, om museet opfylder betingelserne for godkendelse, jfr. § 11, som spørgsmålet om statstilskuddets størrelse.